

РЕШЕНИЕ

№ 1439

гр. Велико Търново, 22.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ГАЛЯ ИЛИЕВА

при участието на секретаря ПАВЛИНА ХР. ПАВЛОВА
в присъствието на прокурора Красимир Стайков
като разгледа докладваното от ГАЛЯ ИЛИЕВА Гражданско дело №
20214110100961 по описа за 2021 година

Производството е образувано по предявен иск за лишаване на родител от родителски права и намира правното си основание в чл.132, ал.1, т.2 от СК.

В исковата молба се излагат твърдения, че страните по делото са живели заедно от 2008г. до 2012г., като от съвместното им съжителство е родено детето Г Й С.а, родена на ***** Сочи се, че с решение по гр.дело ***** по описа на ВТРС упражняването на родителските права по отношение на детето Г са предоставени на майката В.А., като за бащата е бил определен режим на лични отношения и издръжка, която да заплаща. Излагат се твърдения, че впоследствие майката заедно с детето Г се установила да живее в с.***** , заедно с нейния приятел, където детето попаднало във вредна семейна среда и било подложено на физически и психически тормоз. Сочи се, че с решение по гр.дело *****на ВТРС са изменени постановените с решение по гр.дело №*****по описа на ВТРС мерки относно упражняването на родителските права и същите са предоставени на бащата Й.С., като е определено местоживеене на детето при него. Сочи се, че със същото решение е определен режим на лични отношения на майката с детето, както и че майката е осъдена да заплаща издръжка в размер на 130лв. Ищецът твърди, че ответницата не заплаща издръжка за детето Г и е напълно дезинтересирана от детето, като грижите за детето изцяло са поети от него. Ищецът отправя искане съдът да постанови решение, с което да лиши от родителски права ответницата по отношение на детето Г, като местоживеенето на детето да остане при бащата. Претендира разноски.

В срока по чл.131 от ГПК по делото не е постъпил отговор на исковата молба. В проведените открити съдебни заседания, ответницата, редовно призована, не се явява, не се представлява.

Районна прокуратура **** се представлява от прокурор Кр. Ст., който изразява становище за основателност на предявения иск.

Дирекция „Социално подпомагане” **** редовно призована, не се представлява в съдебно заседание. Представят социален доклад по делото.

От събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното от фактическа страна:

Детето Г Й С.а е родена на *****. от майка – В. АЛ. АЛ. и баща – Й. С. С..

С решение ***** по описа на ВТРС, упражняването на родителските права по отношение на ненавършилото пълнолетие дете Г са предоставени на майката В.А., като за бащата е определен режим на лични отношения с детето и същият е осъден да заплаща издръжка за детето.

С влязло в сила съдебно решение по гр.дело ***** по описа на ВТРС са изменени постановените с решение по гр.дело ***** по описа на ВТРС мерки относно упражняването на родителските права по отношение на детето Г, като същите са предоставени на бащата Й.С. и местоживеенето на детето е определено да бъде при бащата. Със същото решение е определен режим на лични отношения на майката с детето и същата е осъдена да заплаща месечна издръжка за детето в размер на 130лв.

От изготвения по делото социален доклад се установява, че детето Г от 2018г. и понастоящем се отглежда в семейната среда на баща си Й.С., където се чувства добре и е спокойна. Сочи се, че докато детето е било отглеждано от майката е било подложено на унижителни и неприемливи за морала действия и крайно negliжирано от страна на майката. В социалния доклад се излагат твърдения, че бащата полага адекватни грижи за детето и осигурява всички основни потребности, необходими за детето Г. Според социалните работници към момента детето живее в пълноценна среда. По отношение контактите на детето с майката, социалните работници са посочили, че по данни от детето, тези контакти са единични случаи, при които майката се е обаждала на детето и я наричала с обидни думи. Детето доверило, че тези разговори много го разстройват, а последният разговор бил преди около година. В социалния доклад е изложено, че майката на детето не е проявявала желание да осъществява режима на лични отношения с детето, не е заплащала издръжка за детето, не е предоставяла финансови средства или вещи, свързани с потребностите на детето. В социалният доклад е изложено, че детето посещава училище и е с много добър успех. Социалните работници са достигнали до извод при направеното проучване, че между детето и бащата е налице емоционална привързаност.

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетелите К Г Т и Ц П И. Свидетелката Т, разпитана каза, че живее на съпругески начала с ищеца по делото от 2012г., към който момент детето било при майката. Свидетелката заяви ,че майката, под

влияние на алкохол, била настанена в лечебно заведение и детето било дадено на бащата, за да полага грижи за него. През това време детето живяло при баща си около шест месеца. По-късно през 2018г. дядото на детето се обадил и ги попитал дали искат да се грижат за детето, тъй като детето не искало да стои при майка си. Когато поели грижата за детето, първоначално то било много разстроено, плачело постоянно, но с течение на времето се успокоило. Детето разказвало, че майка му казвала „да не ходи на училище, че няма нужда да учи“, учила я да пуши цигари и да пие алкохол и изисквала от детето да ѝ прави компания, докато пие алкохол. Детето казало, че майка ѝ я удряла. Свидетелката заяви, че майката не заплаща издръжка за детето, не търси детето. Свидетелката И, разпитана каза, че с ищеца са съседни и на с**** и познава и детето Г. Когато дошла да живее при баща си през 2018г. детето била много зле, уплашена. Според свидетелката, личало, че е изтормозено дете и трябвало време, за да се стабилизира. Сега се чувства спокойна, но и трябвало доста време, за да се отпусне. Споделяла, че ѝ е криво, че майка ѝ не се обажда и за четири години не е дошла да я види. Свидетелката не знае майката да е търсила детето. Свидетелката каза, че ѝ е известно, че майката не заплаща издръжка за детето.

Изслушано по реда на чл.15 от ЗЗДт детето Г С.а, на 13г., каза, че живее при баща си, където се чувства добре. Преди това е живяла при майка си, като детето разказа, че майката е употребявала алкохол в присъствие на детето и е изисквала от него да ѝ прави компания докато пие. Детето заяви, че майка ѝ не се държала добре с нея, че често е нямала какво да яде. Детето сподели, че откакто живее при баща си, майка ѝ не е идвала да я види, а само няколко пъти се чували по телефона през тези години. Детето каза, че при разговорите майка ѝ я разстройвала, крещяла по телефона. Детето заяви, че майка ѝ не ѝ праща нищо и детето не знае причината, поради която майка ѝ не я е търсила. Според детето майка ѝ не се интересува от нея.

От приетото за установено от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Предявеният иск за лишаване на ответницата В. АЛ. АЛ. от родителски права е допустим. Разгледан по същество, същият е основателен по следните съображения:

В конкретния случай ищецът основава претенцията си за лишаване от родителски права на хипотезата на чл.132 ал.1 т.2 от СК. Съгласно разпоредбата на чл.132 ал.1 т.2 от СК родителят може да бъде лишен от родителски права, когато без основателна причина трайно не полага грижи за детето и не му дава издръжка.

Родителските права и задължения имат специфична функция- те се признават от закона и се възлагат на родителя, за да бъдат упражнявани и изпълнявани в интерес на ненавършилото пълнолетие дете. Интересът на детето се изразява в това, то да бъде отглеждано и възпитавано по начин, който да осигурява адекватно упражняване и опазване на неговите лични и имуществени права и интереси. Ако родителят не упражнява предоставените му по закон правомощия или ги осъществява по начин, който засяга неблагоприятно интереса на детето, законът предвижда система от мерки за закрила на детето, една от които е института на лишаването от родителски права. Грижата по смисъла

на чл.132 ал.1 т.2 от СК е съвкупност от действия на родителя, насочени към осигуряване на правилното психическо и физическо развитие на детето. Задължение на родителя е да полага грижи за ненавършилото пълнолетие дете, като родителят трябва да проявява активност в търсенето на контакт с детето, както и дължи финансови средства за отглеждането му. Недаването на издръжка за осигуряване на живота на детето и трайното неполагане на грижи за отглеждането му сочи на пренебрегване на родителските задължения и представлява неизпълнение на родителския дълг към детето.

Безспорно по делото се установи, че ответницата е майка на детето Г, родено от съвместното съжителство на ищеца и ответницата. Установи се, че през 2012г страните по делото се разделили, като първоначално родителските права по отношение на детето били предоставени за упражняване от майката, но впоследствие през 2018г. детето заживяло при бащата, поради това, че майката не полагала адекватни грижи за него. Видно от приложените производства, с решение по гр.дело №***** по описа на ВТРС са изменени определените мерки относно упражняването на родителските права и същите са предоставени на бащата, като за майката е определен режим на лични отношения с детето и е осъдена да заплаща издръжка за детето. От събраните по делото доказателства се установи, че още докато детето живеело при майката, било negliжирано от нея, не получавало необходимите грижи и ставало свидетел на неприемливо поведение от страна на майката. Установи се, че през 2018г. детето заживяло при баща си, където се чувства добре, както самото дете сподели при изслушването си. От събраните по делото гласни доказателства чрез разпит на свидетелите и от казаното от детето се установи, че ответницата не се е срещала с детето през последните около три години, откакто детето живее при баща си. През този период контактът на майката с детето е бил само по телефона и се изразява в няколко телефонни разговора за целия период. Съдът кредитира показанията на разпитаните свидетелки, които отразяват техни непосредствени впечатления и кореспондират с останалите доказателства по делото, с казаното от детето и изложеното в социалния доклад. По делото се установи и че майката не е давала издръжка на детето през този период. От изложеното в социалния доклад се установява, че детето е емоционално привързано само към бащата, който се грижи за него. От ответната страна не бяха ангажирани доказателства относно наличието на обективни причини, които да възпрепятстват ответницата да изпълнява нейните родителски задължения по полагане на грижи и предоставяне на издръжка за детето. Доказателствената тежест за това е на ответника. Съгласно разпоредбата на чл.133 ал.2 от СК съдът следва да изслуша родителя, чието лишаване от родителски права се иска в производството, като в настоящото производство съдът даде възможност на ответницата да изрази становището си, но същата не се яви в двете проведени открити съдебни заседания, за които беше лично призована, с указания по чл.133 ал.2 от СК. Ответницата не представи отговор на исковата молба и не изрази писмено или устно становище по делото, което процесуално поведение е индичия за незаинтересованост към предмета на делото от ответната страна.

Съдът намира, че ищецът, чрез ангажираните от него доказателства, доказва

твърденията си, че ответницата, след раздялата им, не полага грижи за детето Г и не дава издръжка за детето, не упражнява режима на лични отношения с детето, като съзнателно и без уважителна причина не участва в задоволяване на потребностите на детето. Гореизложеното мотивира съда да приеме, че е налице е хипотезата на чл.132, ал.1, т.2 от СК. Ответницата се е дезинтересирала от детето Г, като произволно и укоримо се е дистанцирала от родителските си функции. Затова и формалното им притежаване е станало неоправдано и нецелесъобразно за детето. Съдът намира, че това състояние може да бъде определено като „трайно“, като преценката в конкретния случай съдът съобрази и с обстоятелството, че детето е negliжирано от майката още докато е живееело при нея.

Несъмнено това поведение на родителя се отразява силно негативно на развитието на детето, което се нуждае от майчина грижа. Безспорно, от изложеното в социалния доклад и събраните гласни доказателства се установява, че бащата полага много добри грижи за детето, но това не оневинява родителя, който напълно е пренебрегнал задълженията си към детето. В този смисъл съдът счита, че са изпълнени двете кумулативно дадени условия на чл.132, ал.1, т.2 от СК и воден единствено и само от защитата интереса на детето, съдът намира, че следва да уважи иска, като лиши ответницата от родителски права спрямо малолетното дете Г. Лишаването от родителски права е крайна мярка, но в настоящия случай съдът намира, че се установиха предпоставките визирани в закона за прилагането ѝ. След като майката трайно не упражнява, без основателна причина, дадените ѝ по закон родителски права, то формалното им притежаване не е в интерес на детето, а освен това е и предпоставка за създаване и на административни пречки за упражняването им от родителя, който фактически ги упражнява изцяло. Детето се отглежда от бащата, който видно от социалния доклад притежава необходимия родителски капацитет, за да отглежда и възпитава детето.

С оглед гореизложеното съдът намира, че в интерес на детето е уважаването на иска по чл.132, ал.1, т.2 от СК. В допълнение следва да се отбележи, че в закона е предвидена възможност, в случаите на положителна промяна в поведението на лишения от родителски права родител, съгл. разпоредбата на чл.135 ал.2 от СК лишеният родител да поиска да му бъдат възстановени родителските права, ако отпадне основанието, поради което е бил лишен от тях.

Съобразно разпоредбата на чл.134 от СК при лишаване от родителски права, съдът определя издръжката, ако не е присъдена, както и мерките относно личните отношения между родителя и детето. Задължението на съда е независимо от искането на страните, т.е. съдът служебно се произнася по тези въпроси, независимо дали има искане от някоя от страните.

Съгласно разпоредбата на чл. 134 т.2 от СК, при лишаването от родителски права съдът е задължен да определи режим на лични отношения на детето с родителя, лишен от родителски права. Съдът, като съобрази възрастта и пола на детето, както и обстоятелството, че в интерес на детето е да контактува с двамата си родители, намира, че подходящ се явява следния режим на лични контакти на майката с детето: всяка първа и трета събота от

месеца, от 10.00ч. до 18.00ч. Така определения режим на лични контакти е мярка предвидена в закона в интерес на детето, като целта е да способства за съхранение и развитие на отношенията с другия родител, като занапред, в случай на необходимост, този режим на лични контакти подлежи на промяна, когато това се налага в интерес на детето или е продиктувано от изменение на обстоятелствата.

По отношение на издръжката за детето Г, съгласно чл.134 т.1 от СК съдът при лишаване от родителски права определя издръжка за детето, ако не е присъдена. В случая издръжка за детето е присъдена по гр.дело *****по описа на ВТРС, поради което съдът в настоящото производство не следва да се произнася по този въпрос.

Ищецът е претендирал присъждане на направените в настоящото производство разноски и с оглед изхода на производството, на основание чл.78 ал.1 от ГПК следва ответницата да бъде осъдена да заплати на ищеца направените в настоящото производство разноски за дължимата държавна такса в размер на 25лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 400лв.

Мотивиран от изложеното съдът

РЕШИ:

ЛИШАВА от РОДИТЕЛСКИ ПРАВА В. АЛ. АЛ. с ЕГН *****, с постоянен адрес ***** **спрямо** детето Г Й С.А, родена на *****, с ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични контакти между В. АЛ. АЛ. с ЕГН *****, с постоянен адрес с***** и детето Г Й С.А, родена на *****, с ЕГН *****, както следва: всяка първа и трета събота от месеца, от 10.00ч. до 18.00ч.

ОСЪЖДА В. АЛ. АЛ. с ЕГН *****, с постоянен адрес ***** да заплати на Й. С. С. с ЕГН *****, с адрес ***** **сумата общо 425лв.** /четиристотин двадесет и пет лева/, представляваща направени от ищеца в настоящото производство разноски за дължимата държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Великотърновски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане в сила на решението, заверен препис от него да се изпрати на основание чл.136 от СК на Общината по постоянния адрес на ответника за извършване на съответно вписване на лишаването от родителски права и на Дирекция „Социално подпомагане” по настоящ адрес на детето.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____